

התליון

פרק ראשון לקריאה בחינם

פרולוג

ארקנסו 1843

רוח חמה נשבה, מלאת אבק, מסחררת איתה עלים יבשים שהקיפו את הגבר העומד לבדו מול הקבר הטרי. האויר היה חם ומחניק ואובך צהבהב עטף את הארץ הפראית.

הגבר עמד ברגליים פסוקות וראש מורכן. אבק כיסה את התיתורה של מגבעתו. כתפיו הרחבות היו רועדות מתחת למעילו השחור, כשזעם אין אונים הקיף את כל גופו.

הצער שחנק את נשמתו ביומיים האחרונים, פינה את מקומו ליצר רצחני. הרצון לנקמה היה חזק, חזק יותר אפילו מהשכל וההגיון הבריא שבהם ניחן ברט.

בידו החזיק תליון שממנו השתלשל צלב קטן ממתכת ממורקת. ברט הביט בתליון. שאריות של עפר היו דבוקות אליו ולכלכו אותו.

במו ידיו קבר את אחיו ורגבי העפר עוד נדבקו לגופו ולבגדיו. פניו החזקות היו אטומות למבע ולא הביעו רגש, אך בתוך תוכו געשו הרוחות וסערו, גבר קשוח היה אך ליבו דאב על מות אחיו היחיד. אחיו הקטן שאותו גידל לבדו, והיה לו לאם ואב.

את מקום הצער החליפה במהירות השנאה שגאתה בו ועלתה עד שהציפה את כולו. כף ידו סגרה על הצלב בחוזקה עד שזה ננעץ בבשרו וטיפות דם חמות נטפו מידו.

מעל קבר אחיו, בשיניים חשוקות, נדר את השבועה. הוא נשבע שיהרוג את הגבר שגרם למות אחיו, אדם נתעב וקר לב.

הוא תלה את התליון על צלב העץ הפשוט שנעץ קודם באדמה והתרחק משם.

בתנועה אחת מיומנת עלה והתיישב על הסוס הגבוה השחור והתרחק מהקבר בדהרה פראית.

העין המתבוננת קרוב יותר היתה רואה את הנחישות הבלתי מתפשרת של גבר זה שכל מי שהכירו נמנע במכוון מלהרגיזו. יצא לו שם של שולף מהיר ואדם מסוכן. וכעת יקדיש את חייו למצוא את רוצח אחיו. הוא נשבע ושבועתו של ברט ברנסון היתה קדושה.

ארקנסו 1844

קרני שמש קלושות המנסות להסתנן מבעד לערפילים האפורים פינו את דרכן לעבים הכהים המכסים את השמים. הגשם ירד במשך שעה בממטרים חזקים ותכופים, אותה שעה בדיוק שבה ישבה אלין אוחזת במכתב בידיה. עיניה בוהות ומחשבתה נודדת.

החדר היה קר ואצבעותיה של אלין היו קפואות. אפילו לא טרחה לקום ולהדליק את האח שבחדר הראשי. היא ישבה בראש מושפל עם המכתב המרופט בידיה.

המכתב היה ישן, הכתב מהוהה והשוליים מתפוררים. אך עדיין כתב ידה הברור והמסתלסל של אמה מובן והמשתמע ממנו חד משמעי. המכתב היה מיועד לאביה, ג'ק הנסון. אקדוחן, נמלט מהחוק.

כולם ידעו את הפרס על ראשו עשרת אלפים דולרים בזהב. היה זה סכום עצום. כל כך גבוה שלא נשמע כמותו בחמישים השנים האחרונות.

אלין היתה מודעת לסכנות האורבות בדרך, אינדיאנים, פורעי חוק, וארץ פראית. אך דבר מכל אלו לא מנע מבעדה לארוז מזוודה ולהתכונן לצאת לדרך לחפש את אותו אקדוחן, אביה שלא הכירה.

הסידורים כבר נעשו למכירת הבית שבו התגוררה מאז ומעולם עם קייט. ומזוודה קטנה עמדה מוכנה לרגליה. מכילה את חפציה האישיים.

אלין התבוננה סביבה. הבקתה לא היתה מפוארת, אך קייט הצליחה ברוב חן להשוות לה מראה ייחודי. הוילונות בצבע הפנינה שתפרה, כיסו את החלונות. על הספה היו פזורות כריות רבות רקומות בעבודת יד. מפות עיטרו את שתי השולחנות וכיסויי מיטה עם מלמלות מעוצבות היו פרוסות על המיטות, ושיוו לריהוט הדל מראה אלגנטי וחמים.

בחדר השני ליד הדלת עמד ארגז שהכיל את מיטב בגדיה, שמיכות, כלים וחפצי זכרונות.

המבט בעיניה הירוקות של אלין אמר אומץ רב ונחישות. שיערה הזהוב היה שופע וגלש בחופשיות על כתפיה העדינות. רק בת תשע עשרה היתה אך נפשה היתה בוגרת מכורח הטיפול באמה החולה במשך שנה וחצי.

לא נותר כאן דבר עבורי אמלא את ההבטחה לאימי, ואתחיל בחיים חדשים.

בהסתכלה סביב הזכרונות הציפו אותה ומראה אימה החלושה עלה מול עיניה.

"אלין", אמרה קייט, והרימה אליה את פניה החיוורות.

"די אמא," אמרה אלין והתקרבה אל המיטה, "אל תתאמצי."

"לא" ענתה קייט והתרוממה בכוח לישיבה, מפילה בכך את השמיכה מעליה. "תסתכלי לכאן." קייט פתחה את ידה ובתוכה נצץ תליון במראה עתיק, ממסגר אבן נוצצת. "

מה זה?" שאלה אלין לא מבינה מהיכן הגיע התליון לידי אימה.

"התליון הזה נמצא אצלי שנים רבות, אך לצערי לא אוכל לתיתו לך. הוא לא שייך לי, הוא שייך לאדם אחר, תהיי חייבת להחזיר אותו." אמרה. השיעול תקף אותה שוב, הפעם בצורה חזקה מאוד.

"אמא," אמרה אלין בדאגה, "אני לא רוצה שתתרגשי." היא מזגה מים מהכד שהיה מונח על השידה לכוס זכוכית והגישה לאימה.

קייט שתתה והעוותה את פניה כשהמים זרמו במורד גרונה. כל פעולה היתה קשה לה.

"עכשיו תתני לי לסיים, לא תוכלי לשמור את התליון, למרות שוויו, הבטחתי לפני שנים שאם אצליח לגדלך, אתן אותו, זוהי בקשתי."

כעת היה התליון בידה והיא בחנה אותו. אבן הספיר התכולה במרכזו נצצה, והיוותה ניגוד עז לשרשרת הישנה בעלת מרקם גס. התליון היה בצורה אליפטית נתון בתוך מסגרת ברזל מעוטרת בגילוף. באותו היום היתה קייט חלשה מתמיד. ואלין לא רצתה להכביד עליה ולכן לא שאלה שאלות נוספות, והמידע על התליון לא נודע לה לעולם. מוצא התליון היקר כנראה ישאר חתום עם קייט שמתה בטרם עת.

באגרפה את ידה סביב התליון, הכניסה אותו לקפל פנימי בשמלתה. כעת נחושה מתמיד התרוממה על רגליה הדקות וצעדה לעבר הפתח בשמלתה המרשרשת.